

det end en Rettelse af en Trykfeil, idet der vist skal staa „Betalingen“ i Stedet for „Betalingen“, men for en Sikkerheds Skyld have vi dog stillet det som Endringsforslag. — Forslaget under Nr. 9 er ogsaa fremkaldt ved Uttringer, der fremkom her i Salen ved 2den Behandling, idet man nemlig fra flere Sider gjorde gjældende, at der burde være en Straffebestemmelse for Overtrædelse af § 46. Man fandt ikke, at Lovforslagets Bestemmelse, hvorefter saadanne Overtrædelser kun skulde medføre den Følge for Fallenten, at han skulde være udelukket fra Affordbenedicium, var tilstrækkelig, men mente, at der ogsaa burde være forbundet Straffeanvar hermed, og det blev fra Udvalgets Side erkjendt, at man ikke havde noget Principielt at indvende herimod, men at man tvertimod maatte anse en saadan Straffebestemmelse for at være enten blot en Udvikling af, hvad der allerede laa i Straffelovens § 263, eller i alt Fald at være Noget, der stod i fuldkommen god Harmoni dermed, idet en Forsættelse af Forretningen under de Omstændigheder, som omtales i § 46, med Føje kunde karakteriseres som et saadant leifindigt Forhold fra Fallentens Side, hvortil der sigtes i den omhandlede Paragraf af Straffeloven. Da vi imidlertid paa den anden Side ikke gjerne ville indføre nye Straffeparagrafer i denne Lov, har Udvalget troet, at det baade af dette Hensyn var bedst og derhos mest stemmende med det hele Forholds Natur at formulere Straffeklausulen saaledes, at den kom til at indeholde en simpel Henvisning til Straffelovens § 263, altsaa kom til at udtale, at en Forsættelse af Forretningen under de her nævnte Forhold skal falde ind under den Art Leifindighed, som omtales i Straffelovens § 263. Deraf følger, at Bedkommende, naar nogen Kreditor fremsætter Forlangende derom, bliver at straffe med Fængsel, og denne Straf er forekommet Udvalget at være fuldkommen tilstrækkelig. Det maa nemlig mindes, hvad maasse nogle af de ærede Medlemmer ikke vide eller ikke ere gjorde opmærksomme paa, at, naar Straffeloven betegner sig af Udtrykket „Fængsel“ ganske i Almindelighed, saa have Domstolene Ret til at vælge Fængsel paa Vand og Brød, Fængsel

paa sædvanlig Fangeløst eller simpelt Fængsel ifølge Straffelovens § 25, hvor der staar: „Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18—24 omhandlede Arter af denne Straf.“ Det er disse 3 Arter, som jeg nu har nævnt, og Følgen bliver altsaa, at den, der straffes efter Straffelovens § 263, sammenholdt med Konkurslovens § 46, vil kunne dømmes til Fængsel paa Vand og Brød, naar hans Forhold af Domstolene findes at kvalificere sig hertil, og dette er forekommet Udvalget at være en tilstrækkelig høj Straf. Der kan naturligtvis ogsaa gaas lavere, men jeg anfører kun dette for at vise, at der, naar Tilfældet er særdeles graverende, kan gaas saa højt som til Fængsel paa Vand og Brød, og fordi der under anden Behandling fra flere ærede Medlemmers Side blev fremsat den Mening, at der burde kunne gaas højere, nemlig til Forbedringshusarbejde. — Den Forandring, som er fremsat i Forslaget under Nr. 10 til § 50, er kun en Redaktionsændring, som ikke sigter til at indføre noget som helst Nyt, men kun til at give § 50 en bedre Form. — Dette er, hvad jeg har at bemærke ved det Afsnit, som den ærede Formand har sat under Forhandling.

Justitsministeren: De Forslag, som her foreligge, ere, som det høie Thing vel kan vide, ikke nye for Justitsministeren. Jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med dem, inden de fremkom, og jeg kan tilføje, at der ogsaa har været givet de Mænd, ved hvem Sagen i det Hele tidligere har været forbedret, Leilighed til at lære dem at kjende, inden de fremkom. Det vil saaledes let forstås, at der efter den udførlige og nøttagtige Redegjørelse, som har fundet Sted fra den ærede Retsforens Side, kun kan være meget lidt for mig at bemærke. — Hvad Forslaget under Nr. 1 angaar, da betragter jeg det ganske vist ikke som nødvendigt, men tror Nogen, at Meningen derved kommer til at staa tydeligere, kan jeg ikke have det Mindste derimod at indvende. — Forslaget under Nr. 2 er snarere nødvendigt. Det er i alt Fald nyttigt, thi